POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 34 **Poznań, dnia 25 września** **1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

769

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 września 1949 r. w przedmiocie utworzenia w powiecie międzychodzkim gromady „Izdebno" w gminie wiejskiej Chrzypsko Wielkie.

§ 1. Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju zamorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) wyłącza się w powiecie międzychodzkim z dotychczasowej gromady Charcice w gminie wiejskiej Chrzypsko Wielkie — osiedle Izdebno obejmujące następujące parcele ktastralne o łącznym obszarze 764,03,13 ha:

Obręb Charcice.

Nr karty mapy 1, Nr parceli 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 54, razem powierzchnia karty mapy 1 obrębu Charcice 37, 50, 66 ha.

Nr karty mapy 5, Nr parceli: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, pół 42, 43, 44, razem powierzchnia karty mapy 5 obrębu Charcice 152, 83, 69 ha.

Nr karty mapy 6, Nr parceli: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 51/49, 52/49, 50, razem powierzchnia karty mapy 6 obrębu Charcice 71, 35,50 ha.

Nr karty mapy 7, Nr parceli: 26/1, 27/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25. razem powierzchnia karty 7 obrębu Charcice 157,49,54, ha.

Obręb Izdebno:

Nr karty mapy 1, Nr parceli: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 22/12, 23/12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 24/19, 20, razem powierzchnia karty mapy 1 obrębu Izdebno 142,80,40 ha.

Nr karty mapy 2, Nr parceli: 148/1, 149/1, 166/3, 167/4, 170/5, 171/5, 172/5, 6, 7, 8, 176/9, 10, 11, 12, 13, 164/79, 80, 159/81, 160/81, 161/81, 158/84, 155/85, 153/88, 152/89, 207/94, 178/98, 208/98, 180/99, 181/99, 93, 95, 206/111, pół i 2. razem powierzchnia karty mapy 2 obrębie Izdebno 202,03,34 ha — i tworzy się z niego samodzielną gromadę pod nazwą „Izdebno" w tejże gminie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda

770

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 września 1949 r. w sprawie obowiązkowego tępienia szczurów na terenie województwa poznańskiego.

Na podstawie przepisów Ustawy z dnia 21. II. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198), Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476), Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu gryzoniów polnych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 303), oraz art. 108 pkt. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rp. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86)

Zarządzam

przeprowadzenie powszechnej jednolitej akcji odszczurzania na terenie województwa poznańskiego w terminie od 21 października 1949 r. do dnia 26 listopada 1949 r.

§ 1. W ramach zarządzonej akcji tępienia szczurów obowiązkowi temu podlegają wszelkie obiekty państwowe, samorządowe, gminne i wojskowe, jak również prywatne (domy mieszkalne, zabudowania gospodarcze, zakłady przemysłowo-handlowe i ruiny).

§ 2. Celem uzyskania jednolitego charakteru akcji odszczurzania oraz z uwagi na konieczność natychmiastowej jej realizacji przeprowadzenie wyżej wymienionej akcji na terenie całego województwa poznańskiego powierzam Gospodarczemu Zrzeszeniu Samorządu Terytorialnego Spółdzielnia z o. u. w Warszawie — Wydział Deratyzacji w Gdańsku — Wrzeszcz, ul. Jesionowa Nr 6 według ustalonego przez Wydział Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego szczegółowego planu. Wymienione Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego ponosi współodpowiedzialność za właściwe i racjonalne przeprowadzenie akcji w/w w terenie. Celem zapobieżenia niebezpieczeństwu zatrucia przez użycie nieodpowiednich lub niewłaściwie zastosowanych preparatów używać należy wyłącznie trutek dostarczonych przez w/w Spółdzielnię.

§ 3. a) Jako termin wykładki trutki przez ludność województwa poznańskiego ustala się dnie 24, 25 i 26 listopada 1949 r.,

b) jako termin wykładki trutek w instytucjach publiczno-prawnych oraz wszelkich zakładach przemysłowo-handlowych ustala się okres od dnia 21 października do dnia 26 listopada 1949 r.

W obiektach ad a) odszczurzanie przeprowadzać się będzie przy pomocy trutki suchej, gotowej z przynętą i opakowanej w kartonikach po 100 gr. Każdy kartonik zawierać będzie pouczenie użycia i przepisy ostrożności.

W obiektach ad b) to jest w instytucjach publiczno-prawnych i prywatno-prawnych, fabrykach, młynach, rzeźniach, przedsiębiorstwach, dużych warsztatach i t. p. odszczurzanie przeprowadzać będą fachowe kolumny Gospodarczego Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego przy pomocy masy trujnej przygotowanej z przynętą na miejscu.

Drobne zakłady przemysłowo-handlowę, jak piekarnie i niezmechanizowane masarnie, zakłady gastronomiczne, sklepy, warsztaty i t. p. przeprowadzą odszczurzanie we własnym zakresie przy pomocy trutki suchej.

Ruiny, znajdujące się na terenie miast, jako też urzędowe budynki miejskie z wyłączeniem budynków i obiektów miejskich dochodowych (budynki mieszkalne czynszowe, hale targowe, rzeźnie i t. p.) zostaną odszczurzone za pomocą trutek suchych, dostarczonych przez Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego, przy czym wykładka trutek w ruinach oraz niedochodowych urzędowych budynkach miejskich — zostanie wykonana przez poszczególne samorządy we własnym zakresie, to jest własną siłą roboczą i środkami lokomocji.

§ 4. Akcja odszczurzania musi być przeprowadzona na całym terenie województwa poznańskiego we wszystkich realnościach publicznych i prywatnych, fabrykach, magazynach, młynach, śpichrzach, warsztatach, wytwórniach i sklepach — bez względu na branżę niezależnie od tego, czy szczury się tam pokażą, czy też nie.

§ 5. Koszty odszczurzania ponoszą właściciele względnie użytkownicy odnośnych obiektów.

§ 6. Cena jednej trutki suchej wynosi zł 130 za kartonik zawierający ca 100 gr. Cena trutki mokrej, wykładanej przez kolumny G. Z. S. T. wynosi zł 2,70 za jedną trutkę o wadze około 4 gr czyli zł 675 za 1 kg masy łącznie z rozłożeniem trutki.

§ 7. Jako normę wyznacza się.

a) domy i place zabudowane w miastach na każde rozpoczęte 100 m^2 powierzchni jedna trutka sucha (100 gr kruszonki arsenowej),

b) place niezabudowane w miastach na każde rozpoczęte 200 m^2 powierzchni 1 trutka sucha,

c) przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe (mniejsze) nie objęte akcją kierowaną przez kolumny deratyzacyjne z ramienia G. Z. S. T. niezależnie od właściciela nieruchomości, na każde 25 m^2 powierzchni 1 trutka sucha,

d) gospodarstwa rolne do 5 ha — 1 trutka sucha,

e) gospodarstwa rolne od 5 do 50 ha — 2 trutki suche,

f) gospodarstwa rolne powyżej 50 ha na każde rozpoczęte 50 ha po 2 trutki suche,

g) zakłady i instytucje wymienione w § 3 pkt. b) odszczurzone przez kolumny deratyzacyjne z ramienia G. Z. S. T. na 1 m^2 przestrzeni zabudowanej obiektu po 8 gr masy trujnej, na 5 m^2 przestrzeni niezabudowanej obiektu po 4 gr masy trujnej.

§ 8. a) Rozprowadzenie trutek jednostkowych na terenie powiatów wiejskich winno nastąpić poprzez wydziały powiatowe, wójtów, burmistrzów i sołtysów, a na terenie miast wydzielonych przez zarządy miejskie, skąd właściciele względnie użytkownicy realności zobowiązani są zaopatrzyć się w nie w terminie do dnia 15 listopada 1949 r.,

b) dostarczenie i wykładka trutek w instytucjach i zakładach wymienionych w § 3 pkt. b) nastąpi przez kolumny G. Z. S. T. w okresie od dnia 21 października do 26 listopada 1949 r. według norm jak w § 7 pkt. g). W razie zwłoki zawinionej przez właściciela lub kierownika zakładu w punktualnym wykonaniu akcji odszczurzania, G. Z. S. T. tam, gdzie kolumny jego będą z tego powodu narażone na stratę czasu, ma prawo do odszkodowania od osób, które z tytułu przeprowadzonej w nich deratyzacji będą musiały świadczyć na rzecz Zrzeszenia.

§ 9. W związku z powyższą akcją należy:

a) wyłożyć trutkę o zmierzchu w dniach określonych w § 3 pkt. a) niniejszego zarządzenia ściśle według pouczenia załączonego do paczek z trutkami, w miejscach, gdzie szczury się pojawiają, w szczególności do śmietników, w komórkach, piwnicach, składach, ustępach, budynkach gospodarczych i t. p.,

b) trutkę rozłożoną pozostawić przez 3 dni, a spożytą zastąpić świeżą. Pozostałą po 3 dniach trutkę zebrać i spalić,

c) wyłożenie trutek, jak również zebranie padłych szczurów i zniszczenie pozostałych trutek winno być dokonane przez właścicieli względnie użytkowników poszczególnej realności lub osoby przez nich do tego upoważnione.

W miastach, gdzie ustanowieni są opiekunowie domów, czynności te pod nadzorem administratorów winny być przez nich wykonane. Osoby te odpowiedzialne są osobiście tak za wyłożenie trutek, zebranie padłych szczurów, jak i zniszczenie pozostałych trutek. Niedopuszczalnym jest rozdzielenie trutek pomiędzy poszczególnych lokatorów.

d) W instytucjach i zakładach, gdzie zakładanie trutek przeprowadzane jest przez kolumny deratyzacyjne Gospodarczego Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego, zebranie padłych szczurów, jako też zebranie i zniszczenie pozostałych trutek, dokonane winno być przez osoby imiennie wyznaczone przez kierowników odnośnych instytucji i zakłady, pod nadzorem delegatów rad zakładowych względnie odpowiedzialnych za rządców,

e) zwierzęta domowe i t. p. trzymać należy w czasie odszczurzania w zamknięciu. **Dzieci pouczyć, ściśle nadzorować i nie pozostawiać bez opieki,**

f) padłe szczury i pozostałą trutkę spalić lub głęboko zakopać zdala od źródeł wody pitnej, co najmniej w odległości

20 m. W wypadku, gdyby na skutek spożycia zatrutej przynęty padłego szczura, padło jakieś zwierzę domowe, należy padłą sztukę bezwzględnie zakopać w sposób jak wyżej podano, to jest zdala od wody pitnej. Mięso padłych zwierząt jest zatrute i niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzkiego.

§ 10. Nadzór i kontrolę nad wykonaniem powyższego zarządzenia polecam właściwym władzom Administracji Ogólnej przy współudziele czynnika społecznego.

§ 11. Winni naruszenia, względnie niewykonania niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 22 ust. 1 Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198), oraz art. 1 i 3 Dekretu z dnia 26. IV. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161/48) o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek, podlegają karze do 3 miesięcy i grzywny do 150.000 złotych lub karom łącznie, a nadto przymusowe wyłożenie trucizny nastąpi na koszt opornego, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Prezydenta Rp. o postępowaniu przymusowym w administracji z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342)

§ 12. Do orzekania w sprawach powyższych przekroczeń powołane są Władze Administracji Ogólnej.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda Poznański: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

771

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZN.

z dnia 3 września 1949 r. dot. obowiązku uzyskania zezwoleń na zawodowe wykonywanie przewozu osób lub rzeczy.

Nawiązując do tut. obwieszczenia z dnia 7. lutego 1949 r. Nr PHH 1/3—51/49 dot.: dorożek konnych i samochodowych (Pozn. Dz. Woj. Nr 6/49, poz 110), Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że obowiązki uzyskania zezwolenia z mocy ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) podlegają nie tylko właściciele dorożek konnych i samochodowych, lecz również i wszystkie inne osoby, zajmujące się **zawodowo** przewozem osób lub rzeczy i będące właścicielami wzgl. dzierżawcami pojazdów konnych (dorożki, bryczki, wozy, platformy), jak i mechanicznych (samochody osobowe i ciężarowe, autobusy, wózki rowerowe itd.).

W związku z powyższym mają tu zastosowania przepisy wykonawcze do w. w. ustawy a mianowicie.

rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 311),

rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 marca 1948 r. w sprawie obowiązku uzyskania zezwolenia na zawodowe wykonanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 105),

rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312) wraz z późniejszymi zmianami.

W wypadku, gdy ubiegający się o zezwolenia nie są zrzeszeni w kupieckich zrzeszeniach branżowych, Urząd Wojewódzki w myśl § 36 rozporządzenia M. P. H. z dnia 22 sierpnia 47 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 311) zleca czynności wynikające z postanowień zawartych w w. w. rozporządzeniach do wykonania terenowym ogólnym zrzeszeniom kupieckim.

Równocześnie Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że obowiązani do uzyskania zezwoleń i wniesienia opłat są także właściciele taksówek i dorożek konnych nie zatrudniający sił najemnych, ponieważ Ministerstwo Handlu Wewnętrznego pismem z dnia 23 sierpnia 1949 r. Nr O-V-c/23/11 uchyliło moc obowiązującą pisma M. P. H. z dnia 14. 11. 1947 r. Nr D. P. H/V/O/-132-8 w sprawie zwolnienia w. wymienionych od obowiązku uzyskania zezwoleń.

W związku z powyższym wszystkie osoby, które w myśl podanych wyjaśnień zobowiązane są do wniesienia podań oraz opłat w trybie podanych rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dnia 2. 6. 1947 r., a jeszcze obowiązku tego nie dokonały, winny zadośćuczynić powyższemu w ciągu 1 miesiąca od daty ukazania się niniejszego obwieszczenia. Niezastosowanie się do powyższego spowoduje zastosowanie sankcji przewidzianych w § 5a ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 59).

Za Wojewodę: Dr Dembowski, Naczelnik Wydziału.

772

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 19 września 1949 r. K. S. II-3/15/49 w sprawie używania płynów hamulcowych.

Do wszystkich użytkowników państwowych pojazdów mechanicznych, jak również stanowiących własność samorządu terytorialnego, spółdzielczych zrzeszeń, korporacji publicznych i instytucji użyteczności publicznej, korzystających z dotacji lub subwencji państwowego budżetu, z wyjątkiem użytkowników pojazdów mechanicznych należących do władz i oddziałów wojskowych.

Stwierdzono znaczny procent uszkodzonych systemów hamulcowych pojazdów mechanicznych na skutek stosowania nieodpowiedniego płynu hamulcowego (rynek zaopatrzony w różnoraki płyn produkcji prywatnej).

W związku z powyższym Ministerstwo Komunikacji Dep. Samochodowy pismem z dnia 7. 9. 49 — Nr S T-IV-28/2/5/49 zarządza, aby do samochodów używany był płyn hamulcowy rozprowadzany przez Centralę Produktów Naftowych (C. P. N.)

Równocześnie zwraca się uwagę, że nie wolno mieszać płynu hamulcowego, opartego na bazie rycynowej z płynem opartym na bazie gliceryny, a przy zmianie gatunku płynu bezwzględnie przestrzegać dokładnego przemycia układu hamulcowego, a to ze względu na możliwości uszkodzenia elementów hamulcowych.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Nacz. Wydziału.

773

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 16 września 1949 r. w sprawie wpisania w poczet mierniczych przysięgłych.

Zgodnie z art. 8 i art. 22 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46/28, poz. 454) został wpisany w poczet mierniczych przysięgłych tutejszego województwa Ob. Lenartowicz Kazimierz, ur. dnia 27 sierpnia 1885 r. w Oszmianie, zamieszkały w Poznaniu, Belwederska 30.

Wymieniony złożył dnia 12 września 1949 r. przepisaną przysięgę i otrzymał dekret z dnia 12 września 1949 r. Nr Pom. A. VI-1b/68/49 nadający mu tytuł, oraz związane z nim prawa mierniczego przysięgłego z tym, że do czasu pozostawania w służbie państwowej ma zastosowanie art. 29 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 87/22, poz. 737).

Za Wojewodę: Mgr inż. Korus Feliks, Nacz Wydz. Pomiarów.

774

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 10 września 1949 r. Nr SG. I 2/59/49 w sprawie usprawnienia działalności inwestycyjnej związków samorządowych.

Do wszystkich
Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów.

Na podstawie art. 6 pkt. 2 dekretu z dnia 25. 10. 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) nałożono na Komunalny Bank Kredytowy obowiązek finansowania inwestycji związków samorządu terytorialnego, ich przedsiębiorstw i zakładów.

Wykonując swoje zadania Bank rozesłał do wszystkich inwestorów pismo okólne z dnia 11 czerwca br. w sprawie finansowania i kontroli inwestycji samorządowych, uwzględnionych w Państwowym Planie Inwestycyjnym na rok 1949. Pismo to omawia najważniejsze przepisy obowiązujące inwestorów i ma na celu przyspieszenie realizacji zgłoszonych i zatwierdzonych planów i winno przyczynić się do usunięcia stwierdzonych u inwestorów licznych mankamentów oraz do wydatnego usprawnienia wykonawstwa inwestycji.

Na konieczność dokładnego zapoznania się z treścią tego pisma oraz ścisłego zastosowania się do zawartych w nim instrukcji zwracam specjalną uwagę. Niezależnie od tego polecam dopilnować by odpowiedzialni za wykonanie planów urzędnicy Wydziałów Powiatowych i Zarządów Gmin zapoznali się i ściśle wykonywali przepisy i wytyczne zawarte w:

a) instrukcji tymczasowej z dnia 28. 2. 1949 r., wydanej przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Kontrolą Państwową w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr 8, poz. 38),

b) rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73).

Szczególne niedoceniane jest zagadnienie dokumentacji technicznej, aktualne nie tylko w roku bieżącym, lecz również przy realizacji planów inwestycyjnych w latach przyszłych. Od przedłożenia tej dokumentacji uzależnia Bank Komunalny uruchomienie wypłat z kredytów inwestycyjnych.

W organach zainteresowanych związków samorządowych budzą zastrzeżenia obowiązki inwestorów wpłacania własnych środków do Banku oraz uprawnienia Banku w zakresie kontroli użycia tychże środków. Obowiązki uczestników Planu Inwestycyjnego wypływają z postanowień § 13 p. 4 i § 16 p. 1 powołanej wyżej instrukcji. Do zwolnienia inwestorów od obo-

wiązku dokonywania wpłat uprawniony jest Prezes Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, o ile inwestycje realizuje się wyłącznie ze środków własnych w wysokości nieprzekraczającej łącznie 5.000.000,— zł. W tym wypadku należy jednak przesyłać do banku odpisy rachunków.

Inwestorzy mający swoją siedzibę poza siedzibą oddziału banku finansującego inwestycje, względnie banku zastępczego korzystają z odrębnej procedury, polegającej na przedstawieniu bankowi łącznie z rachunkami miesięcznych rozliczeń z wydatków inwestycyjnych, uskutecznionych ze środków własnych.

Jednym z kardynalnych zadań inwestorów jest obowiązek regularnego i terminowego przesyłania miesięcznych raportów inwestycyjnych (wzór 1). Raporty winny być składane niezależnie od tego, czy poszczególne inwestycje nie zostały jeszcze rozpoczęte, czy też zostały już ukończone.

W formularzu raportów ważnym jest wypełnienie rubryki XIV — „uwagi", w której należy podać specjalnie charakterystyczne okoliczności, mające wpływ na realizację inwestycji (termin ich wykonania, istniejące trudności itp.).

Z uwagi na doniosłe dla związków samorządowych znaczenie rozciągnięcia na nie uprawnienia pokrywania zaliczek ze środków finansowych planu inwestycyjnego podaję w odpisie treść okólnika Min. Skarbu z dnia 8 maja 1949 r. w sprawie zmiany § 20 instrukcji tymczasowej z dnia 28 lutego 1949 r. w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym:

„Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli wprowadza do § 20 Instrukcji tymczasowej z dnia 28. 2. 1949 r. w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym (Dz. U. Min. Skarbu Nr 8, poz. 38 z r. 1949), następujące zmiany:

W ust. 1 § 20 po słowach pierwszego zdania „Władze i urzędy państwowe dodaje się słowa: „oraz związki samorządu terytorialnego i instytucje samorządu gospodarczego".

W końcu ust. 2 tegoż paragrafu dodaje się nowe zdanie o następującym brzmieniu:

„Wysokość zaliczek na roboty prowadzone systemem gospodarczym przez związki samorządu terytorialnego i gospodarczego oraz przez ich zakłady i przedsiębiorstwa ustala bank finansujący na uzasadniony wniosek dotyczącego związku samorządu terytorialnego lub instytucji samorządu gospodarczego, do których dyspozycji zostały uruchomione środki limitowane".

Delegowani przez Komunalny Bank Kredytowy inspektorzy upoważnieni są do stwierdzania stanu realizacji inwestycji, do wnikania w gospodarkę finansową gmin i powiatowych związków samorządowych oraz do wydawania dyrektyw mających na celu usprawnienie ich działalności inwestycyjnej. Inwestorzy obowiązani są do otworzenia rachunków bieżących w bankach inwestujących i utrzymywania na kontach salda kredytowego co najmniej w wysokości zaplanowanych oszczędności oraz przysługujących się bankom jednorazowych prowizyj manipulacyjnych.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

775

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 września 1949 r. L. dz. Z. S. I. 2a/14/49 w sprawie akcji odszczurzania w 1949 r.

Do Wydziałów Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych województwa poznańskiego.

Na podstawie mojego zarządzenia w sprawie odszczurzania w terminie jesiennym 1949 r. na terenie województwa z dnia 17 września 1949 r. oraz w związku z powierzeniem Gospodarczemu Zrzeszeniu Samorządu Terytorialnego, Wydział Deratyzacji, w Gdańsku—Wrzeszcz, ul. Jesionowa Nr 6 akcji odszczurzania całego województwa poznańskiego, w okresie jesieni br., podaję poniższe wskazówki dla związków samorządowych do wiadomości i stosowania:

Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego w Gdańsku dostarczy przesyłki z trutką do Wydziałów Powiatowych oraz Zarządów Miejskich miast wydzielonych.

Wydziały Powiatowe i Zarządy Miejskie miast wydzielonych odbiór otrzymanej trutki potwierdzą i zmagazynują. Nadto Wydziały Powiatowe rozprowadzą ją do burmistrzów i wójtów, a ci ostatni z kolei dostarczą trutki sołtysom.

Zarządy Miejskie miast wydzielonych, burmistrzowie i sołtysi dostarczają trutki ludności przy równoczesnym pobieraniu opłat w wysokości ustalonej w § 6 wyżej cytowanego mojego zarządzenia.

Sołtysi odprowadzą zainkasowane kwoty w terminie do dnia 16 listopada 1949 r. wójtom, ci zaś bezzwłocznie wpłacą otrzymane sumy do kas Wydziałów Powiatowych. Do tego samego terminu winni burmistrzowie odprowadzić zainkasowane kwoty.

Trutka na szczury winna być zgodnie z rozdzielnikami rozprowadzona wśród ludności w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 listopada 1949 r.

Wydziały Powiatowe i Zarządy Miejskie miast wydzielonych odprowadzą zebrane sumy bezzwłocznie na konto Gospodarczego Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego — Wydział Deratyzacji, w Polskim Banku Komunalnym Oddział w Gdyni Nr 37.

Koszty magazynowania, rozprowadzenia trutek i inkasa należności przez organa samorządowe, tak rzeczowe jak i osobowe oraz wynagrodzenia dla personelu przeprowadzającego nadzór nad wykładką trutek ponosi G. Z. S. T., przy czym koszty te nie mogą przekraczać 10% sumy wpłacanej przez organa samorządowe za rozprowadzenie między ludność trutki. Projekt podziału tej kwoty przedstawią mnie Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci Miast do akceptacji.

Trutkę wśród ludności należy rozprowadzić w myśl rozporządzenia wg następujących norm.

1. domy i place zabudowane na każde rozpoczęte 100 m² powierzchni 1 trutka (100 gr kruszonki arsenowej),
2. place niezabudowane w miastach, licząc po 1 trutce na każde rozpoczęte 200 m² powierzchni,
3. przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe (mniejsze) nieobjęte przez akcję kierowaną przez kolumny deratyzacyjne z ramienia G Z. S. T., niezależnie od właściciela nieruchomości, po 1 trutce na 25 m² powierzchni zajmowanego lokalu,
4. gospodarstwa rolne do 5 ha 1 trutka, gospodarstwa rolne od 5—50 ha 2 trutki, gospodarstwa rolne powyżej 50 ha po 2 trutki na każde rozpoczęte 50 ha,
5. zakłady przemysłowe, handlowe, średnie i wielkie, spółdzielnie, posiadające obiekty magazynowe, zostaną odszczurzane przez fachowe kolumny G. Z. S. T. Również wszelkie instytucje publiczno-prawne zostaną odszczurzane przez fachowe kolumny G. Z. S. T.

Zrujnowane i nieużytkowane domy, oraz zrujnowane zakłady przemysłowe należy obłożyć trutką przeznaczając po 100 gramów kruszonki arsenowej na każde 100 m² powierzchni.

Ciasto arsenowe do odszczurzania ruin dostarczone zostanie przez G. Z. S. T. luzem wg rozdzielnika Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego. Trutka ta winna być użyta wyłącznie do odszczurzania ruin.

Kolumny, których zadaniem będzie obłożenie gruzów, winny być zaopatrzone w odpowiednią ilość kubłów i szufelek, gdyż trutka (kruszonka arsenowa) nie może być dotykana rękami, jak również osoby rozkładające trutki w czasie pracy nie mogą palić tytoniu, gdyż pot ludzki i nikotyna odstraszą szczury. Szufelki winny być takich rozmiarów, by można było na nie nabrać maksymalnie 50 gr trutki. Osoba wykładająca trutki na gruzach idzie wzdłuż frontu zrujnowanej realności i ma za zadanie nabrane z kubła szufelką trutki rozrzucać do otworów piwnicznych, o ile są otwarte, jeśli otwory piwniczne są zasypane, trutki należy wrzucać w otwory okienne parterowe. Czynności te winny być wykonane przez Z. O. M., przy czym G. Z. S. T. — Wydział Deratyzacji — przydzieli odpowiednich instruktorów.

Należy jednak baczyć, by wyrzucane trutki nie opadały na chodnik, gdyż grozi to wybieraniem trutek przez dzieci i ewentualnym zatruciem się tychże po spożyciu. — Do każdej osoby obkładającej trutką gruzy należy dołączyć drugą osobę, której zadaniem będzie nalepianie kartek ostrzegawczych na każdej zrujnowanej realności w ilości 1 kartka na jednym domu. Kartki ostrzegawcze na ten cel dostarczy G. Z. S. T.

Terminy wykładek trucizn:

a) jako termin wykładki trutek przez ludność ustala się dni 24, 25 i 26 listopada 1949 r.;

b) jako termin obłożenia ruin trutkami ustala się dnie 24, 25 i 26 listopada 1949 r.;

c) w zakładach średnich i wielkich przemysłowo-handlowych, przeprowadzą wykładki trutek G. Z. S. T. poprzez swoje kolumny fachowe deratyzacyjne w okresie od dnia 21. 10. do 26. 11. 1949 r.

Odpowiedzialność za powierzone trutki i za terminowe dostarczenie tychże ludności, ciąży na Wydziałach Powiatowych i Zarządach Miejskich miast wydzielonych.

Odpowiedzialność i nadzór nad wykładaniem trutek przez ludność i przez kolumny deratyzacyjne ciąży na władzach administracyjnych I instancji (lekarzach powiatowych względnie miejskich miast wydzielonych).

Budynki mieszkalne pozostające pod wyłączną administracją władz kolejowych, są wyłączone z ogólnego rozdziału trutek.

Z uwagi na doniosłe znaczenie państwowe, jakie posiada akcja deratyzacji, organa samorządowe współdziałać będą w tym zakresie z G. Z. S. T. i udzielą mu wszelkiej pomocy.

Plakaty z brzmieniem zarządzenia mojego z dnia 17 września 1949 r. w sprawie odszczurzania zostaną dostarczone Starostwom Powiatowym (Zarządom miast wydzielonych) do rozprowadzenia w terenie w terminie do dnia 5 października 49 r.

Wojewoda poznański: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda

776

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 września 1949 r. Nr Z. SZ. I 2/88/49 w sprawie zabezpieczenia majątku zakładów leczniczych przed kradzieżą i zniszczeniem.

Do wszystkich Dyrekcji Szpitali i Sanatoriów Województwa Poznańskiego oraz Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych.

Stwierdzono, że w szeregu szpitali brak nadzoru nad gospodarką materiałową oraz nienależyte przechowywanie i konserwacja narzędzi i aparatów leczniczych umożliwiły kradzieże lub spowodowały niszczenie drogocennego sprzętu szpitalnego. W szczególności często leki, materiały sanitarne i sprzęt szpitalny znajdują się w pomieszczeniach niezamkniętych, dostępnych dla osób niepowołanych. Urząd Wojewódzki zwraca uwagę na niedopuszczalność tego stanu rzeczy i przestrzega Kierowników Zakładów Leczniczych przed odpowiedzialnością dyscyplinarną i karną za brak nadzoru w tym względzie w wypadku zaistnienia kradzieży lub szkód powstałych z niedbalstwa lub niedopatrzenia. Należy bezzwłocznie podległemu personelowi wydać odpowiednie instrukcje i dopilnować, aby w przyszłości podobne wypadki nie miały miejsca. Wszelkie uchybienia w tym względzie należy ścigać dyscyplinarnie, a w wypadku stwierdzenia szkód w większym rozmiarze należy sprawę skierować do Prokuratury celem wszczęcia postępowania karnego przeciw winnym.

W związku z powyższym Lekarze powiatowi (miejscy) przeprowadzą w ciągu 2 tygodni jednorazową inspekcję szpitali i Ośrodków Zdrowia na terenie podległym celem stwierdzenia stanu zabezpieczenia wszelakiego majątku tych zakładów leczniczych przed kradzieżą, niszczeniem lub niewłaściwym użyciem i złożą Wydziałowi Zdrowia w terminie do dnia 10. 10 r. b. wyczerpujące sprawozdanie o wynikach inspekcji i wydanych zarządzeniach. Również w przeszłości należy przy każdej inspekcji zwrócić baczną uwagę na to, czy zarządzenie powyższe jest wykonywane.

Wojewoda: w. z. Marian Adamowicz., Wicewojewoda.

777

PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 września 1949 r. Nr SF. I. 2/7/49 w sprawie wysokości podatku od prawa polowania.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów województwa poznańskiego łącznie z Ziemią Lubuską.

W związku z okólnikiem Nr 69/49 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z 24. 6. 49 r. L. dz. 4675/47 w sprawie wysokości stawek podatku od polowania znoszę pismo moje okólne w tej sprawie z dnia 27. 12. 48 r. Nr SF. I. 2/142/49 Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 1/8) i ustalam wysokość tego podatku jak następuje:

1. przy czynszu dzierżawnym, wynoszącym 4 zł lub więcej z 1 ha rocznie — 30% czynszu dzierżawnego

2. przy mniejszych czynszach dzierżawnych — 50% czynszu dzierżawnego.

Wreszcie powołując się na wyjaśnienia MAP, podaję, że zgodnie z § 1 statutu wzorowego podatku od prawa polowania, podatkowi podlegają grunty wydzierżawione, natomiast nie podlegają podatkowi od prawa polowania grunty i lasy, na których wykonywane jest prawo polowania przez funkcjonariuszów Lasów Państwowych.

Wojewoda: w. z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

778

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNANSKIEGO

z dnia 19 września 1949 r. Nr Z. S. II. 2f/23/49 w sprawie rejestracji przypadków wścieklizny.

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych (Lekarzy Powiatowych wzgl. Miejskich)

W związku z powtarzającymi się w terenie licznymi przypadkami pokąsań przez zwierzęta wściekłe lub podejrzane o wściekliznę Urząd Wojewódzki na zarządzenie Ministerstwa Zdrowia poleca lekarzom powiatowym przypomnieć zarządom gmin o obowiązku pouczenia ludności o konieczności natychmiastowego zwracania się do najbliższego Ośrodka Zdrowia wzgl. lekarza urzędowego (powiatowego czy miejskiego) w wypadku pokąsania przez zwierzę podejrzane o wściekliznę. Szczegółowa instrukcja toku postępowania w tych przypadkach została przesłana przy pismach okólnych Nr Z. z 12/1486/47 z dnia 1 sierpnia i 29 sierpnia 1947 r.

Lekarze powiatowi polecą zakładom leczniczym — lekarzom szczepiącym, aby wypełniali dołączone do każdej porcji szczepionki p) wściekliźnie 2 karty rejestracyjne, a po zakończeniu szczepień wysyłali jedną do zakładu wytwórczego, drugą do lekarza powiatowego.

Lekarze Powiatowi zaprowadzą ewidencję osób szczepionych przeciw wściekliźnie przechowując ich karty rejestracyjne, a w razie śmierci której z osób szczepionych sprawdzą przyczynę zgonu. W wypadku stwierdzenia wścieklizny u człowieka, szpital, w którym chory został umieszczony (lekarz stwierdzający wściekliznę), winien przeprowadzić dokładny wywiad epidemiologiczny. Na podstawie zebranych danych należy w trzech egzemplarzach wypełnić ankietę według załączonego wzoru oraz przesłać jeden egz. do lekarza powiatowego, drugi do Centrali Państwowego Zakładu Higieny, trzeci do Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Zdrowia.

Za Wojewodę: Dr K. Neyman, w z. Nacz. Wydziału Zdrowia.

ZAŁĄCZNIK DO PISMA OKÓLNEGO URZĘDU WOJEW.

z dnia 19 września 1949r Nr Z. S. II. 2f/23/49.

Wzór ankiety w sprawie wypadków zachorowań i zgonów na wściekliznę.

1. Nazwisko, imię, wiek, zawód, adres chorego ....

2. Data pokąsania, umiejscowienie (głowa, tułów, szyja i t. p.) i stopień (rana głęboka, powierzchowna i t. p.) ....

3. Czy chory został pokąsany przez ubranie, czy w nagie ciało? ....

4. Przez jakie zwierzę został pokąsany (pies, lis, wilk i t. p.) ....

5. Rozpoznanie wścieklizny u zwierzęcia zostało ustalone: mikroskopijne, sekcyjne, na podstawie obserwacji, nieznane ....

6. Czy pokąsaniu równocześnie z chorym uległy inne osoby? (wymienić ich nazwisko, imię, wiek, adres). Czy były szczepione? Jaki jest ich stan obecnie? ....

7. Czy chory był szczepiony (podać datę rozpoczęcia szczepień, jak często). Przez kogo? ....

8. Ile dni upłynęło od pokąsania do chwili rozpoczęcia szczepienia? ....

9. Ile szczepień i po ile cm^3 naraz chory otrzymał oraz z jakiego zakładu wytwórczego pochodziła szczepionka (P. Z. H. Warszawa, P. Z. H. Lublin, Zakład Prof. Bujwida Kraków, podać serię szczepionki i termin ważności)..

10. Jeśli szczepienie zostało przerwane lub chory nie był wcale szczepiony, podać powód ....

11. Kiedy wystąpiły pierwsze objawy chorobowe i kiedy zgon (podać obie daty) ....
12. Czy chory był leczony w domu? (podać nazwisko i adres lekarza leczącego). Czy w szpitalu (adres szpitala) ....

....
podpis

UWAGA:
1 egz. tej ankiety należy przesłać do właściwego leakrza powiatowego.
1 egz. tej ankiety należy przesłać do właściwego Urzędu Wojew. Wydz. Zdrowia — Oddział Sanitarno-Epid. lub Zarządu Miejskiego.
1 egz. tej ankiety należy przesłać do P. Z. H. w w Warszawie, ul. Chocimska 24.

779
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 21 września 1949 r. Nr SF. I 2/70/49 dot. sposobu wymiaru podatku od nieruchomości.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów łącznie z Ziemią Lubuską.

Na skutek licznie zgłaszanych z terenu wątpliwości co do sposobu wymiaru podatku od nieruchomości z chwilą wprowadzenia nowych czynszów w myśl przepisów dekretu o najmie lokali, Ministerstwo Administracji Publicznej pismem z 13. 9. 49 r. Nr SF. III-1-3044 podało poniższy przykład wymiaru, który wyczerpująco objaśnia zgłoszone wątpliwości.

Np. Nieruchomość składa się z 3-ch lokali —

lokal Nr 1 — mieszkanie wynajęte pracownikowi państwowemu,
" " 2 — " " osobie, niewymienionej w art. 3 dekretu o najmie lokali,
" " 3 — lokal mieszkalny zajęty przez właściciela nieruchomości, który jest rzemieślnikiem, wymienionym w art. 4 dekretu o najmie lokali.

Do czasu wydania dekretu o najmie lokali i dokonanej w związku z tym zmiany dekretu o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 41, poz. 297), czynsz wynosił —
za lokal Nr 1 — m-cznie 100 zł — rocznie 1.200 zł
" " " 2 — " 150 zł — " 1.800 zł
" " " 3 — " 100 zł — " 1.200 zł wart. czyn-
4.200 zł szowa
a podatek wymierzony w 1948 r. — 4.200 zł × 30% = 1.260 zł (czynsz z tytułu najmu za rok poprzedzający rok podatkowy — art. 21 ust. 1).

Z dniem 1 września 1948 r. czynsze w danej nieruchomości, w myśl postanowień dekretu o najmie lokali zostają zmienione i wynoszą za lokal Nr 1 — czynsz dotychczasowy 100 zł m-cznie (art. 3),
za lokal Nr 2 — 40 m² × 100 zł = 4.000 zł m-cznie (art. 2),
za lokal Nr 3 — 30 m² × 100 zł — 3.000 zł . 2 = 1.500 zł m-cznie (art. 4).

Od tego też terminu podatek (wymiar w 1949 r.) w myśl zmienionego brzmienia art. 22 dekretu o podatkach komunalnych, wynosi — 25% od czynszów za lokale 2 i 3 oraz 20% (art. 22 pkt. 2 lit. a) od czynszu za lokal Nr 1.

Z dniem 1 października powstaje obowiązek dla właściciela nieruchomości, od zainkasowanych zwiększonych czynszów (lokale 2 i 3) wpłacać zaliczki na podatek od nieruchomości (rozporządzenie Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 45, poz. 336 z uwz lędnieniem przepisu § 5 ust. 1), jaki zostanie wymierzony w 1949 r. (§ 1 ust. 1 rozporządzenia), a którego podstawę będą stanowiły czynsze z 1948 r.

To też właściciel nieruchomości, począwszy od miesiąca października 1948 r. (§ 4 rozporządzenia) wpłaca zaliczki:
lok. nr 2 — 4.000 × 25% = 1.000 zł
lok. nr 3 — 1.500 × 25% = 375 zł.
1.375 zł.

Zarząd Miejski księguje — na dochody 1949 r. zaliczki wpłacane (należne) w miesiącach paźdz., list., grudniu i styczniu od czynszów przypadających za m-ce wrzesień, paźdz., list. i grudzień 1948 r.

Wymienione wpłaty są potrącalne z wymiaru dokonanego w 1949 r., natomtast zaliczki wpłacane w m-cach lutym 1949 r. i dalszych, to zn. przypadające od czynszów za m-ce styczeń — i następne, podlegają potrąceniu z wymiaru, jaki będzie dokonany w 1950 r.

Przy wymiarze podatku w 1949 r. przyjmuje się za podstawę opodatkowania (art. 21 ust. 1 dekretu) czynsze —

1. Za czas do 1 września —
lok. Nr 1 — 100 zł × 8 m-cy = 800 zł
lok. Nr 2 — 150 zł × 8 m-cy = 1.200 zł
lok. Nr 3 — 100 zł × 8 m-cy = 800 zł
2.800 zł

2. Za czas od 1 września —
a) lok. Nr 1 — 100 zł × 4 m-ce = 400 zł
b) lok. Nr 2 — 4.000 zł × 4 m-ce = 16.000 zł
c) lok. Nr 3 — 1.500 zł × 4 m-ce = 6.000 zł
22.400 zł

Podatek wymierzany w 1949 r. wynosi —
1. od podstawy 1 — 2.800 zł × 30% = 840 zł
2. od podstawy 2a — 400 zł × 20% = 80 zł
3. od podstawy 2b — 22.000 zł × 25% = 5.500 zł
6.420 zł
Do uiszczenia — . . . . 6.420 zł
mniej wpłacone zaliczki
1.375 × 4 m-ce . . . . 5.500 zł
920 zł

Z przeprowadzonego wyżej przykładu wynika więc, że —
1. Zaliczki na podatek od nieruchomości wpłacane od 1. X. 1948 r. od czynszów za wrzesień, październik, listopad i grudzień 1948 r. na rachunek wymiaru podatku tego w 1949 r. należy potrącić z wymiaru w 1949 r.
2. Natomiast zaliczki wpłacane w m-cach lutym 1949 r. i dalszych, to zn. przypadające od czynszów za m-ce styczeń i następne, podlegają potrąceniu z wymiaru, jaki będzie dokonany w 1950 r.

Za Wojewodę: A. Małecki, w z. Naczelnika Wydz. Samorząd.

780
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 6 września 1949 r. Nr Z. Og. II. 5/113/49 w sprawie rejestracji położnych.

Do Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych.

W myśl art. 25 i 26 ustawy z dnia 28. 10. 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i o planowej gospodarce w Służbie Zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) Ministerstwo Zdrowia pismem z dnia 11 lipca 1949 r. ustaliło normy ilościowe położnych dopuszczonych do wykonywania praktyki położniczej w poszczególnych miejscowościach i okręgach.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki poleca wstrzymać, aż do odwołania rejestrację położnych w mieście Poznaniu oraz w tych miastach powiatowych i wydzielonych, w których istnieje szpital i zatrudnione są już 4 położne. Należy również wstrzymać rejestrację położnych w innych miastach, o ile zachodzą te same okoliczności.

W wypadkach wyjątkowych, zasługujących na specjalne uwzględnienie, należy odpowiednio umotywowany wniosek przesłać do Urzędu Wojewódzkiego celem uzyskania zezwolenia na rejestrowanie się (przeniesienie się).

Za Wojewodę: S. Eustachiewicz, Kier. Oddz. Zawodów Leczn.

781
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 17 września 1949 r. Nr KOg. 751/77/49 w sprawie premii kobiet w okresie przerwy połogowej.

Do wszystkich Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych (Powiatowych Zarządów Drogowych województwa poznańskiego).

Na zarządzenie Ministerstwa Komunikacji — Departament Kadr z dnia 4. 8. 49 Nr K. P. I/1-5/49 Urząd Wojewódzki — podaje, że kobiecie w okresie 12-tygodniowej przerwy w pracy na czas połogu, przewidzianej w art. ustawy z dnia 2 lipca 1924 r., o pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636) przysługuje prawo również do premii ustalonej uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r., w sprawie premii pracowników zatrudnionych w resorcie Komunikacji przy robotach inwestycyjnych. Prawo do premii wspomnianej przysługuje w przypadku, w którym pracownica w okresie przedpołogowym czyniła zadość warunkom w uchwale tej przewidzianym i pobierała omawianą premię.

Za Wojewodę: Inż. Wł. Stefański, w z. Nacz. Wydz.

782

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 10 września 1949 r. Nr Wet. IV/3b-2/49 dot. kosztów badania buhajów.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych Województwa Poznańskiego.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości że stosownie do zarządzenia Min. Roln. i R. R. Nr W. L. I-1/2 z dnia 18. 3. 1949 r. w sprawie badania buhajów (Dz. Urz. Min. Roln. i R. R. Nr 4, poz. 20), koszty badania buhajów ponoszone są przez Państwo, natomiast koszty dojazdów winni pokryć posiadacze buhajów. Opłaty za kastracje przymusowe pobierane są według taryfy opłat, a koszty dojazdu na kastracje przymusowe ponosi również posiadacz buhaja.

Koszt tuberkuliny do badania buhajów Urząd Wojewódzki winien pokryć z kredytów Dz. II. § 29. Technika rozliczania z lecznicami podana została w zarządzeniu Min. Roln. i R. R. Nr W. L. I-1/2 z dnia 12. 5. 1949 r. w sprawie objętej przedmiotem.

Za Wojewodę: Dr Krygier, Naczelnik Wydziału.

783

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. WĄGROWIECKIEGO z dnia 5 września 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w gromadzie Wysoka, gm. Skoki, zagroda ob. Dymitroffa Edwarda, na zasadzie przepisów art. art. 2, 4, 25, 26, 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej P. z dnia 22. 7. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) oraz §§ 356-358 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), uzupełnionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr Wet. 2/-III-1/5 z dnia 25. III. 1947 r., celem zapobieżenia dalszemu rozwlekaniu tej zarazy, zarządzam co następuje.

I. Okręg zapowietrzony.

§ 1. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody sąsiadujące z zagrodą zapowietrzoną oraz gromady Bliżyce Wysoka

§ 2. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń — okręg zapowietrzony. Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie, wnoszenie) świń zakazane".

§ 3. W okręgu zapowietrzonym obowiązują następujące przepisy:

1. Wstęp do chlewów (pomieszczeń świń) jest wzbroniony osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza lekarzy wet. i osób, którym powierzono oprzątanie i opiekę nad nimi.

2. Chlewy (pomieszczenia świń) winny być oczyszczane i odkażane przynajmniej w tygodniowych odstępach czasu przy użyciu roztworu sody żrącej i mleka wapiennego. Przed wejściem do chlewów winny znajdować się wycieraczki względnie wiechcia nasycone 1% roztworem sody żrącej dla odkażania obuwia osób wchodzących do chlewa.

3. O zauważeniu objawów, wzbudzających podejrzenie zachorowania świni, należy natychmiast donieść Starostwu, a zagrodę i pomieszczenia świń tak zabezpieczyć, aby nie stały się one ewent. źródłem zarazy dla zagród sąsiednich. Zwłoki świń padłych przechować w należytym odosobnieniu celem przeprowadzenia sekcji przez powiat. lekarza wet.

4. Ubój świń dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu tylko za moim pozwoleniem.

Świnie poddawane ubojowi podlegają urzędowemu badaniu przez lekarza wet.

5. Wyprowadzanie (wypędzanie, wywożenie, wynoszenie) świń z zagród, jak również wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie, wnoszenie) świń do zagród, bez mego zezwolenia jest zakazane.

6. Wypędzanie świń na własne pastwiska uzależnione jest od mego zezwolenia.

7. Psy należy trzymać na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. w zamknięciu. Wyprowadzenie (wywiezienie, wyniesienie) tych zwierząt poza obręb zagrody wymaga mego zezwolenia.

§ 4. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. Odbywania targów i pokazów świń, handlu domokrążnego świniami, jak również przetargu na świnie.

2. Pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

3. Używania knurów do pokrywania cudzych loch.

II. Okręg zagrożony.

§ 5. Dookoła okręgu zapowietrzonego ustanawiam okręg zagrożony, do którego włączam Glinno — Antoniewo — Młynki Stawiany.

§ 6. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń — okręg zagrożony".

§ 7. W okręgu zagrożonym obowiązują przepisy wymienione w § 3 oraz w § 4 niniejszego zarządzenia z tym, że używanie knurów do pokrywania cudzych loch oraz wypędzanie świń na wspólne pastwiska uzależniam od mego zezwolenia.

§ 8. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany za moim zezwoleniem i pod warunkiem, że zwierzęta te na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

Przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia będą karane w trybie administracyjnym na zasadzie postanowień art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przy uwzględnieniu późniejszych zmian w w. rozporządzenia, jak również Dekretu Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek — t. j. karą aresztu do miesiąca i grzywną do 10.000 zł albo jedną z tych kar.

Poza tym osoby niestosujące się do powyższych zarządzeń stracą — w myśl art. 77, powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej — prawo do uzyskania odszkodowania wzgl. zapomog. za świnie zabite z urzędu wzgl. padłe z powodu pomoru świń.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje do odwołania.

Starosta Powiatowy: w z. Michalak Władysław, Wicestarosta.

784

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO z dnia 3 września 1949 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie ob. Neronowicza Stanisława, zamieszkałego w Międzychodzie, przy ul. Szpitalnej nr 4, oraz w związku z wygaśnięciem pomoru świń w zagrodzie ob. Kaczmarka Stanisława w Zatomiu Nowym gm. Sieraków, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 28. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. Nr 77, poz. 673 § 349 — 355 i następnych rozporz. Minist. Roln. i R. R. z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozp. Min. Roln. i R. R. z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) podaję zmiane mojego zarządzenia z dnia 9. 8. 49 r. L. dz. Nr Wet. 1c/286/49 i zarządzam co następuje:

I. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda ob. Neronowicza Stanisława w Międzychodzie, przy ul. Szpitalnej 4. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń do którego włączam wszystkie zagrody, w których znajdują się świnie przy ul. Szpitalnej w Międzychodzie.

III. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam miasto Międzychód, oraz gromadę Bielsko.

Dalsze zarządzenie moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 28, poz. 628 z dnia 25 czerwca 1949 r. pozostaje bez zmian.

Starosta Powiatowy: Jóźwiak Czesław.

785

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. RAWICKIEGO z dnia 1 września 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie Ob. Działdowskiego Stefana w Miejskiej Górce, ulica Gen. Świerczewskiego 42 na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów § 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12—16 rozporządzenia Ministra Roln. i Ref. Roln. z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje.

I. Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda Ob. Działdowskiego Stefana w Miejskiej Górce, ul. Gen. Świerczewskiego 42. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu przez powiatowego lekarza wet.

II. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomoru świń, do którego włączam wszystkie zagrody miasta Miejska Górka.

III. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie gromady gminy Miejska Górka.

IV. Dalsze zarządzenia moje ogłoszone w Pozn. Dzien. Woj. Nr 13, poz. 55 z dnia 24. 1. 1949 r. wydane w sprawie zwalczania pomoru świń w dniu 19. 12. 1948 r. pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: Frączek Piotr.

786

OGŁOSZENIE PAŃSTW. PRZEDSIĘBIORSTWA BUDOWL. W POZNANIU

z dnia 15 września 1949 r. dot. sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzeń Ministra Odbudowy z dnia 16. 4. 1949 r. Nr III. 2525/5/49 i z dnia 9. 5. 1949 r. Nr III/2970/5/49 ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

1. Müller Wilhelm — przeds. rob. nadz. Kiszkowo, powiat Gniezno, dnia 21 października 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie. ul. Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
2. Franck Gustaw — przeds. rob. nadz. Witkowo, powiat Gniezno, dnia 22 października 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie, ul. Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
3. Jungbluth Alfred — przeds. rob. nadz. Gniezno, ul. Roosevelta 47, dnia 24 października 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie, ul. Witkowska 5. Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
4. Rutter Ewald — przeds. rob. nadz. Mogilno, ul. Hallera Nr 16, dnia 25 października 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie, ulica Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
5. Cojanitz — przeds. rob. nadz. Trzemeszno, pl. Kościelny Nr 17, dnia 26 października 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie, ul. Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
6. Meinusch u Schwachula — przeds. rob. nadz. Słupca, ul. Warszawska 37, dn. 27 października 49 r. godz. 8 w Gnieźnie, ul. Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
7. Prause Robert — przeds. rob. nadz. Janowiec, pow. Żnin, dnia 28 października 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie, ul. Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
8. Torenz Karol — przeds. rob. nadz. Konin, pl. Kościuszki Nr 4, dnia 29 października 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie, ulica Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.
9. Schneider Fritz — przeds. bud. i stolarnia, Gniezno, ul. Witkowska 5, dnia 7 listopada 1949 r. godz. 8 w Gnieźnie, ul. Witkowska 5, Świetlica P. P. B. Zj. Pozn. Oddział 7.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane Zjednoczenie Poznańskie, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 1.

787

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WĄGROWCU

z dnia 12 sierpnia 1949 r. dot. miejscowych przepisów sanitarno-porządkowych w mieście Wągrowcu.

Na podstawie uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 31. 12. 1948 r. oraz art. 43 ust. 1 pkt. h) ustawy z dnia 22. 3. 33 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294), § 9 rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 26. 9. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz § 106 rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 2. 12. 1947 r. o ochronie dróg i ruchu publicznym na obszarze województwa poznańskiego, wydaje się dla obszaru miasta Wągrowca następujące szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe.

§ 1. W rozumieniu niniejszych przepisów:

1. Za ulicę uważa się chodnik i część jezdni, stanowiącą połowę szerokości ulicy na przestrzeni długości frontu nieruchomości mieszkalnej lub placu niezabudowanego wraz z rynsztokiem i rowami, a przy nieruchomościach znajdujących się bezpośrednio przy placach publicznych pas szerokości 3 metrów licząc od krawędzi chodnika.

2. Za miejsce służące do ogólnego użytku ludności wzgl. do wspólnego użytku najemców uważa się podwórza, urządzenia podwórzowe, bramy, klatki schodowe, wejścia do suteryn, piwnic, wspólne korytarze, strychy, ustępy ogólne itp.

3. Za nieruchomości mieszkalne uważa się nieruchomości zabudowane domami mieszkalnymi, albo przeznaczonymi na cele biurowe, handlowe lub przemysłowe, lub domami na cele użyteczności publicznej.

4. Za właścicieli nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych uważa się osoby, do których w myśl prawa lub umowy należy zarząd tych nieruchomości lub placów.

5. Za miesiące letnie uważa się miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień — za miesiące zimowe, pozostałe miesiące.

6. Za sprzątanie ulic uważa się: zamiatanie, usuwanie śniegu, lodu i błota, wyrywanie trawy wyrastającej między brukiem.

7. Przez odzież uważa się pościel, ubiory dywany, chodniki, narzutki, kilimy, portiery, zasłony, wycieraczki itp.

8. Za śmiecie uważa się niedopałki papierosów, papiery, odpadki gospodarcze, popiół itp.

§ 2. Miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców, place niezabudowane, oraz ulice winny być stale utrzymane w porządku i czystości.

§ 3. Czyszczenie ulic, placów i chodników (ścieków, szos i dróg) uskutecznia w obrębie miasta Wągrowca Zarząd Miejski. Wysokość opłat oraz plan czyszczenia ustala Zarząd Miejski w ramach obowiązujących przepisów. Obowiązkiem powyższym nie jest objęte usuwanie śniegu z chodników, posypywanie chodników piaskiem w czasie gołoledzi, jak również usuwanie trawy i chwastów wyrastających na chodnikach i to na przestrzeni od linii zabudowy aż do rynsztoku. Obowiązek ten ciąży na właścicielach nieruchomości. Czyszczenie ulic w dzielnicach nie objętych planem czyszczenia przez Zarząd Miejski, właściciele nieruchomości są obowiązani wykonywać we własnym zakresie według planu ustalonego przez Zarząd Miejski.

§ 4. Powierzchnie podwórzy i dziedzińców w nieruchomościach mieszkalnych winny być splanowane i wybrukowane, a w szczególności nie mogą być na nich dziury i wyboje. W każdym podwórzu muszą być urządzone ścieki ze spadem dla odprowadzania wód opadowych.

Podwórza, targowiska, zajazdy, stacje postojowe autobusów i dorożek oraz wszelkie zakłady o charakterze użyteczności publicznej winny odpowiadać warunkom przewidzianym w przepisach o urządzaniu i utrzymaniu tych urządzeń.

§ 5 1. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być:

a) śmietnik (zbiornik do śmieci);

b) ustęp ogólny (nie jest wymagany, jeżeli w danej nieruchomości znajdują się ustępy prywatne w każdym mieszkaniu lub na korytarzach);

c) urządzenie do trzepania odzieży.

2. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej nieskanalizowanej winien znajdować się zlew na nieczystości płynne i wody opadowej.

3. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, na której znajdują się pomieszczenia przeznaczone dla koni, bydła lub nierogacizny winny być gnojowiska odpowiadające wymogom art. 255, 256 i 260 prawa budowlanego z późniejszymi zmianami.

§ 6. Na terenie każdej posesji, która nie jest połączona z siecią wodociągową winna się znajdować studnia przykryta ze stałym naczyniem do nabierania wody.

Odległość studni od granicy sąsiada winna wynosić co najmniej 3 m, zaś od obór, stajni, chlewów itp. oraz gnojówek i dołów ustępowych co najmniej 10 metrów.

Studnie wspólne mogą być urządzone na granicy działek. Ocembrowanie studni powinno wznosić się ponad poziom otaczającego terenu co najmniej o 1 metr. Grunt naokoło studni powinien być wybrukowany do odległości 1 metra od ocembrowania i posiadać spadek zapewniający odpływ od studni. Studnie zaopatrzone w pompy winny być nakryte, ocembrowanie tych studzień powinno być wzniesione co najmniej 10 cm ponad poziom otaczającego terenu.

§ 7. 1. Śmietnik winien być mocno i szczelnie zbudowany z materiału niepalnego oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę z imadłem szczelnie zamykającą otwór do wyrzucania śmieci.

2. Śmietnik winien być ustawiony w miejscu umożliwiającym wyrzucanie i usuwanie śmieci, a jednocześnie możliwie najdalej oddalony od lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty spożywcze.

§ 8. Do śmietników mogą być składane tylko odpadki gospodarcze i zmiotki wyłącznie w stanie stałym (suchym).

§ 9. 1. Śmietniki winny być opróżnione po napełnieniu ich do $^2/_3$ pojemności.

2. Wszelkie śmietniki winny być po opróżnieniu czysto wymiecione, ruchome zaś zbiorniki metalowe wymyte.

§ 10. Wywóz śmieci, mierzwy, kości oraz innych odpadków mięsnych — winien się odbywać w wczesnych godzinach rannych do godz. 8 w wozach szczelnie przykrytych.

Wozy do śmieci nie mogą służyć do przewożenia produktów żywnościowych.

§ 11. 1. Śmiecie oraz gruz i ziemia mogą być wywożone i składane do dołów na terenach przez Zarząd Miejski oznaczonych

2. Śmiecie winny być układane warstwami grubości do 1 m, przesypywanymi warstwami gruzu lub ziemi grubości 20 cm.

3. Właściciele placów niezabudowanych, na których znajdują się doły itp. mogą się ubiegać o wywożenie na te place śmieci przez złożenie podania do Zarządu Miejskiego.

4. Wydane zezwolenie może być cofnięte w wypadku, gdyby wskutek niedostatecznego przysypywania warstw śmieci warstwami gruzu i ziemi mieszkańcy byli narażeni na przykre wyziewy.

§ 12. 1. Ścieki podwórzowe dla wód brudnych i opadowych oraz deszczówek winny być połączone z kanalizacją miejską tak, aby nie spływały na ulicę.

2. W nieruchomościach mieszkalnych skanalizowanych nieczystości płynne i odpadki kuchenne winny być odprowadzane przez zlew z syfonami do kanalizacji.

3. Zlewy znajdujące się w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych winny być zaopatrzone w kratkę oraz wodne zamknięcie (syfon), które uniemożliwi przedostanie się wyziewów od zbiorników do mieszkań lub na podwórze. Odpływ spod zlewu winien być odprowadzony do dołu kloacznego albo do specjalnego zbiornika lub gnojownika.

4. Zlew winien być codziennie przepłukiwany czystą wodą, a kraty oczyszczone z zatrzymujących się na niej części stałych.

§ 13. 1. Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości znajdujących się na podwórzach nieruchomości mieszkalnych (ustępy ogólne) winny odpowiadać postanowieniom art. 251 prawa budowlanego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.

2. Ustępy ogólne winny być zamykane na klucz i codziennie zmywane wodą. Ustępy służące do użytku domowników winny być przynajmniej raz na tydzień zmywane i czyszczone. Ustępy w instytucjach przy lokalach publicznych i inne winny być raz na tydzień dezynfekowane.

§ 14. Ustępy ogolne w nieruchomościach nieskanalizowanych winny być połączone z dołami kloacznymi.

2. Właścicielom i administratorom nieruchomości nie wolno:
a) wyłączać urządzenia doprowadzające wodę do ustępów,
b) zdejmować i usuwać w całości lub w części urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz ustępowych lub doprowadzić do stanu nieużywalności,
c) utrudniać w jakikolwiek inny sposób z korzystania z wymienionych wyżej urządzeń.

§ 15. 1. Doły ustępowe (kloaczne) winny posiadać dno i ściany nieprzepuszczalne i być należycie przewietrzane. Ponadto doły ustępowe powinny być szczelnie zakryte z pozostawieniem odpowiedniego otworu do czyszczenia zaopatrzonego w podwójne szczelne zamknięcie (art. 255 i 256 ust. 3 prawa budowlanego) (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.

2. Doły kloaczne powinny być urządzone oddzielnie i izolowane od ścian budynku. Odległość dołu ustępowego (kloacznego) od studni winna wynosić co najmniej 10 m i od granicy sąsiada co najmniej 2 m (art. 256 prawa budowlanego Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.

3. Urządzenie dołów ustępowych (kloacznych) na prywatnych posiadłościach przy ulicy i placu publicznym jest zakazane (art. 257 prawa budowlanego Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.

4. Gnojowniki powinny być nieprzepuszczalne i odpowiednio nakryte (art. 259 i 260 prawa budowlanego Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.

§ 16. Zawartość dołów kloacznych i innych należy usuwać tylko w porze nocnej od 23 do 6 rano. Zawartość dołów kloacznych można wylewać na pola uprawne i natychmiast zaorać, lub w inny sposób dostatecznie ziemią przykryć.

§ 17. Urządzenia do trzepania odzieży winny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty żywnościowe.

Trzepanie odzieży może się odbywać tylko w godzinach rannych.

§ 18. 1. Podwórza nieruchomości, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteryn i piwnic, winny być codziennie czyszczone (zamiatane) po uprzednim zwilżeniu w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia kurzu.

2. Bramy, sienie, ogólne klatki schodowe winny być przynajmniej raz w tygodniu myte.

3. Ściany sieni i klatek schodowych winny być malowane przynajmniej do wysokości $1^1/_2$ mtr. farbą olejną i utrzymywane w czystości.

§ 19. Zarząd Miejski może zakazać trzymania zwierząt niebezpiecznych dla otoczenia i inwentarza domowego jak: bydła rogatego, owiec, świń i drobiu w nieruchomościach położonych w śródmieściu, o ile po zbadaniu warunków sanitarnych porządkowych w danej nieruchomości wykaże się, że jest to w danej nieruchomości nie wskazane. Kury, gołębie i króliki wolno utrzymywać w niewielkich ilościach, o ile właściciel danej posesji wyrazi swoją zgodę, muszą one natomiast być umieszczone w odpowiednich pod względem budowlanym i sanitarnym pomieszczeniach i miejscach. Utrzymywanie zwierząt, kur, gołębi i królików w mieszkaniach i piwnicach, spiżarniach, chlewach zabudowanych bezpośrednio pod oknami mieszkań, na balkonach, strychach i ogrodach frontowych jest zakazane. Zakaz trzymania zwierząt na strychu nie dotyczy gołębi. Powyższy zakaz również nie dotyczy domostw o wyraźnym charakterze gospodarstw wiejskich. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny winny być stosowane urządzenia lub środki uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielanie przykrych gazów (woni).

§ 20. 1. Nieczystości z tych pomieszczeń powinny być gromadzone w gnojownikach.

2. Zawartość gnojowników musi być usuwana na pola uprawne lub planty albo tereny na ten cel przeznaczone.

§ 21. Padlina musi być bezzwłocznie, a najdalej w ciągu 12 godzin oddana do powiatowego zakładu utylizacyjnego.

§ 22. Przechowywanie surowych skór, jak również ich części winno być uskuteczniane w chłodnych i przewiewnych ubikacjach oddzielonych od mieszkań w sposób zabezpieczający otoczenie przed uciążliwymi wyziewami.

§ 23. Utrzymywanie porządku i czystości miejsc, służących do ogólnego użytku ludności w miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono bezpośrednie utrzymanie czystości i porządku (dozorców względnie lokatorów).

Koszty związane z wywozem śmieci, oświetleniem klatki schodowej, utrzymaniem porządku ponoszą właściciele, administratorzy i lokatorzy solidarnie.

§ 24. Zaopatrywanie nieruchomości mieszkalnych w urządzenia wskazane w § 5, należy do właścicieli nieruchomości.

§ 25. Drzwi i otwory higieniczne, wychodzące na ulicę wzgl. podwórza nie mogą być okładane ani zatykane na zewnątrz mierzwą, słomą lub szmatami itp. Okna piwnic należy stale utrzymywać we wzorowej czystości, a świetliki okien nakryć kratami i utrzymywać je stale w czystości. W dolnej kondygnacji świetlicy powinien być urządzony dostęp do czyszczenia, dno świetlików o wymiarze ponad 1 m powinno być zaopatrzone w urządzenia odprowadzające opady atmosferyczne zgodnie z art. 222 prawa budowlanego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.

§ 26. Adiacenci rowów odpływowych, położonych w obrębie miasta Wągrowca, zobowiązani są rowy płynące przez ich grunta wzgl. graniczące z ich gruntami, utrzymywać w takim stanie, ażeby woda miała normalny odpływ. W szczególności należy rowy na wiosnę każdego roku gruntownie wyczyścić, pogłębić i wyszlamować, zaś brzegi rowów wzmocnić zgodnie z przepisami ustawy wodnej z dnia 19. 9. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz 936) z późniejszymi zmianami.

Zabrania się wpuszczania do rowów, jezior, stawów, mierzwy (gnojówki), która by wodę zanieczyszczała i powodowała szkodliwe wyziewy.

§ 27. Ulic i placów publicznych oraz terenów w domach nie wolno używać jako miejsc wykonywania procederu lub handlu. Sprzedaż lodów, owoców, warzyw i innych produktów i przedmiotów na ulicach i placach publicznych odbywać się może tylko za pisemnym zezwoleniem Zarządu Miejskiego i tylko w miejscach ściśle wyznaczonych.

§ 28. Urządzanie przedsięwzięć rozrywkowych, wykonywanie muzyki sposobem okrężnym itp. dopuszczalne jest jedynie po podwórzach i to tylko za zezwoleniem Zarządu Miejskiego. Wyżej wymienionych przedsięwzięć rozrywkowych nie wolno wykonywać bez zgody właściciela odnośnej posesji. Nie wolno ich wykonywać w podwórzach urzędów państwowych i samorządowych oraz szkół. Zakazane jest wykonywanie przedsięwzięć rozrywkowych okrężnych w składach, na ulicach, placach i alejach.

§ 29. Zwierzęta wolno przepędzać ulicami lub placami miejskimi jedynie powiązane i pod nadzorem odpowiedniej ilości poganiaczy, zapewniających w zupełności, że zwierzęta te nie uszkodzą drzew przydrożnych, znajdujących się na ulicy i nie zagrażają bezpieczeństwu. Chodnikami i trawnikami nie wolno w żadnym wypadku pędzić zwierząt. Zwierząt domowych w szczególności drobiu, nie wolno wypuszczać na ulice i place publiczne. Karmienie zwierząt roboczych na ulicach i placach publicznych sposobem zanieczyszczającym te miejsca jest wzbronione.

§ 30. Porą nocną nie wolno umożliwiać psom wyjście na ulicę, właściciele zaś zobowiązani są dopilnować, by psy ich przez nadmierne szczekanie lub wycie nie zakłócały spokoju nocnego. Jako porę nocną uważa się godzinę 22-gą do godziny 6-tej rano. Jeżeli właciciele psów obowiązku tego nie dopilnują, Zarząd Miejski może zarządzić usunięcie psów na koszt opornego właściciela.

§ 31. Jazda na rowerach jest tylko dozwolona na jezdni prawą stroną wzgl. na pasie pomiędzy jezdnią, a chodnikiem, przeznaczonym specjalnie dla rowerzystów. Nie wolno natomiast jeździć rowerami i motocyklami na chodnikach i deptakach przeznaczonych wyłącznie dla ruchu pieszego.

§ 32. Plakatowanie, rozlepianie, rozwieszanie, przybijanie lub rozmieszczanie w inny sposób wszelkiego rodzaju obwieszczeń, wezwań, afiszów itp. dozwolone jest tylko na specjalnych do tego celu przeznaczonych słupach i tablicach ogłoszeniowych za pisemnym zezwoleniem i pośrednictwem Zarządu Miejskiego. Plakatowanie na nieruchomościach, domach, parkanach itp. jest niedopuszczalne.

§ 33. Doniczki kwiatowe, pudełka i deski na balkonach oraz przed oknami należy tak umieszczać, aby nie mogły spaść, i by woda z nich nie narażała przechodniów na przykrość.

§ 34. 1. Budynki, bramy, ogrody i podwórza, do których wchodzi się z ulicy, winny być codziennie o godz. 22 na klucz zamykane.

2. Właściciele nieruchomości są zobowiązani wszelkie sienie i schody w budynkach, w których mieszczą się mieszkania lub warsztaty, oświetlić silnym światłem od zmroku do czasu zamknięcia bramy.

3. Właściciele lokali publicznych zobowiązani są umieścić nad wejściem do lokali latarnie elektryczne i oświetlić je z nastaniem zmroku aż do chwili zamknięcia lokalu, również podczas wieczorów księżycowych. Wyżej wymienieni właściciele zobowiązani są również oświetlić wystarczająco ustępy i pisuary, przeznaczone do użytku publicznego od nastania zmroku tak długo, dopóki goście znajdują się w lokalu.

§ 35. Zabrania się:

1. Zanieczyszczania ulic trawników, skwerów, fontan, stawów, sadzawek, dróg, placów publicznych, mostów, wszelkich przejść dostępnych dla ruchu publicznego, ścieków, kanałów, placów niezabudowanych, przez wyrzucanie śmieci, papieru, niedopałków papierosów itp. przedmiotów, plucia, załatwiania potrzeb fizjologicznych itp.

2. Zanieczyszczania miejsc służących do ogólnego użytku ludności wzgl. do wspólnego użytku najemców śmieciami, pomyjami, plwocinami i wydzielinami, stawiania w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami, zanieczyszczania podłóg, ścian, siedzeń w ustępach ogólnych, wymiatania na ulicę śmieci, zmiotków ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych, jak również wyrzucania lub wylewania odpadków, nieczystości oraz wody z okien i balkonów.

3. Składania i wyrzucania śmieci poza zbiornikami.

4. Wypełniania wozów od śmieci powyżej odachowania.

5. Wylewania pomyji i zużytej wody bezpośrednio na podwórze lub ulicę.

6. Składania wywożonych nieczystości z dołów kloacznych w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub miejsc uczęszczanych przez publiczność.

7. Wykładania lub wywieszania, trzepania pościeli i odzieży na balkonach lub w oknach wewnętrznych.

8. Wystawiania lub wywieszania towarów wszelkiego rodzaju przed sklepami handlowymi.

9. Wywieszania bielizny w oknach balkonowych i na podwórzach, widocznych z ulic.

§ 36. Winni przekroczenia niniejszych przepisów podlegają karze aresztu do 3 miesięcy i grzywnie do 150.000,— zł lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza.

Do orzekań w tych sprawach powołana jest powiatowa władza dministracji ogólnej.

Niezależnie od odpowiedzialności karnej, o ile zarządzenie Zarządu Miejskiego, co do usuwania śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do czyszczenia dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wodę zużytą nie zostaną wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i oczyszczenie dokonane będzie przez Zarząd Miejski na koszt właścicieli nieruchomości.

§ 37. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 38. Przepisy niniejsze winny od dnia wejścia w życie znajdować się w każdej nieruchomości mieszkalnej.

Wyciąg dotyczący §§ 1, 5, 8, 21, 23, 25 i 36 niniejszych przepisów winni właściciele nieruchomości wywiesić w bramie wzgl. sieni nieruchomości, w miejscu widocznym i dostępnym dla każdego lokatora.

Zarząd Miejski: (—) Górny, Burmistrz.

Miejska Rada Narodowa: (—) Mgr Bierła, Przewodniczący.

Na podanie z dnia 13 stycznia 1949 r. Nr IV-2/1/49 zawiadamiam, że Prezydium Powiatowej Rady Narodowej na posiedzeniu w dniu 12 marca 1949 r. na podstawie art. 5 § 3 dekretu z dnia 23. 11. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) oraz na wniosek Wydziału Powiatowego z dnia 2 marca 1949 r. zatwierdza bez zastrzeżeń uchwałę Nr 43/1948 r. Miejskiej Rady Narodowej w Wągrowcu z dnia 31 grudnia 1948 r. dotyczącą wprowadzenia dla miasta Wągrowca miejscowych przepisów sanitarno-porządkowych.

Wągrowiec, dnia 24 marca 1949 r.

Starosta Powiatowy w z. Wł. Michalak Zast. Przew. Wydziału Powiatowego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W GUBINIE z dnia 19 sierpnia 1949 r. dot. statutu o podatku od psów.

Powiatowa Rada Narodowa w Gubinie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 30 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 4 powziętą na posiedzeniu w dniu 29. 1. 1949 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu L. dz. W. R. N. 5623/49-V. wprowadza na rzecz Pow. Związku Samorządowego w Gubinie podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu gubińskiego.

Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni,

2. psy, będące w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.) po jednym na każdą osobę,

5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego po jednym na każde gospodarstwo,

9. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych po jednym na każdego dozorcę,

10. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu gubińskiego, nie dłużej jednak niż przez miesiąc od dnia przybycia lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa zł 1000;

b) od drugiego psa zł 2000;

c) od każdego dalszego psa zł 5000;

d) od każdego rasowego psa myśliwskiego zł 500 pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym w zrozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Gubinie za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadomić właściwy Wydział Powiatowy o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy: Kolenczuk Jan, Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W NOWYM TOMYŚLU z dnia 31 sierpnia 1949 r. dot. statutu o poborze opłat administracyjnych od podań i za poświadczenia urzędowe na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Nowym Tomyślu.

§ 1. Na podstawie postanowień art. 10 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199 z r. 1947) postanawia się od podań wnoszonych do Wydziału Powiatowego, poświadczeń urzędowych, wydawanych przez Wydział Powiatowy i od czynności samorządowych administracyjnych wykonywanych przez Wydział Powiatowy pobierać opłaty administracyjne.

§ 2. Opłaty od podań: Tytułem opłaty administracyjnej postanawia się pobierać: Od podania wniesionego na piśmie lub zgłoszonego do protokołu w biurze Wydziału Powiatowego w Nowym Tomyślu 50 zł.

Od każdego załącznika, jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania złożonego wraz z podaniem 5 zł.

Opłata od załączników należy się bezwzględnie na to, czy załącznikiem jest oryginał czy też odpis i czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę, czy też jej nieuiszczono.

Nie pobiera się opłaty od załączników w wypadku, gdy załącznikiami są papiery wartościowe.

Podanie uzupełniające, przy którym złożone zostają dodatkowo załączniki potrzebne do załatwiania poprzednio wniesionego podania, nie podlega opłacie. Jednakże od każdego załącznika pobiera się opłatę w wysokości 5 zł.

Podanie, w sprawie której wnoszący podanie żąda zmiany decyzji wydanej w sprawie daniny, podatku albo opłaty samorządowej, tudzież podania stanowiące sprzeciwy i odwołania od wymiaru daniny, podatku albo opłaty samorządowej podlegają opłacie 30 zł.

§ 3. Podania, w którym wnoszący podanie wnosi o odroczenie terminu płatności lub rozłożenia na raty daniny publicznej, podatku, opłaty, dopłaty podlegają opłacie 30 zł.

§ 4. Opłaty od zaświadczeń, tytułem opłaty administracyjnej postanawia się pobierać: a) od zaświadczeń (zezwoleń, świadectw), wydawanych przez Wydział Powiatowy — jeżeli przepisy poszczególne nie przewidują opłaty w innej wysokości zasadnicze — 50 zł; b) od poświadczenia własnoręczności podpisu, o ile tego rodzaju czynność należy do zakresu działania Wydziału Powiatowego, w każdym wypadku — 30 zł, za poświadczenia kilka podpisów (jednak najwyżej) do 90 zł.

§ 5. Sposób uiszczania opłaty. Opłatę uiszcza się gotówką i to: od podania z chwilą złożenia podania względnie przed rozpatrzeniem podania.

Od zaświadczenia przed wydaniem zaświadczenia zainteresowanemu.

§ 6. Podaniu, od którego nie uiszczono opłaty administracyjnej lub uiszczono opłatę administracyjną w niedostatecznej wysokości, nadaje się bieg dopiero po uiszczeniu należytej opłaty.

§ 7. Zwolnienie od uiszczenia opłat. Nie pobiera się opłat od tych podań i świadectw, które „na podstawie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) wolne są od opłaty skarbowej".

§ 8. Wydział Powiatowy władny jest zwolnić od uiszczenia opłaty względnie obniżyć opłatę w poszczególnym wypadku osobie, która z powodu niezamożności nie jest w stanie opłaty zapłacić.

§ 9. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

Nowy Tomyśl, dnia 25 kwietnia 1949 r.

Powiatowa Rada Narodowa w Nowym Tomyślu.

*

Pkt. 12. Uchwalenie statutu o poborze opłat administracyjnych od podań i za poświadczenia urzędowe na rzecz Pow. Związku Samorządowego.

Przedłożony przez Wydział Powiatowy statut o poborze opłat administracyjnych od podań i za poświadczenia urzędowe na rzecz Pow. Zw. Sam. w Nowym Tomyślu Powiatowa Rada Narodowa uchwala jednogłośnie.

Statut spisano osobno i stanowi załącznik Nr 4 do niniejszego protokółu.

Przewodniczący: (—) Małecki. Protokólant: (—) Wiaterówna.

*

Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Poznaniu
L. dz. W. R. N. 5854/49 — V.

Poznań, dnia 4 sierpnia 1949 r.
Plac Kolegiacki 17.
Telefon 52-120.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej
w Nowym Tomyślu.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej powzięło na posiedzeniu w dniu 2. VII. 1949 r. następującą uchwałę:

„Zatwierdza się uchwalony przez Powiatową Radę Narodową w Nowym Tomyślu w dniu 25. 4. 1949 r. statut opłat administracyjnych na rzecz Pow. Związku Samorządowego w Nowym Tomyślu."

Naczelnik Biura Prezydialnego
Wojew. Rady Narodowej:
Jakubowski Artur.

*

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości z uwagi na art. 37 ustęp III dekretu o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198, rok 1947).

Starosta Powiatowy: mgr B. Pleśniarski, Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOW. W SZAMOTUŁACH z dnia 27 sierpnia 1949 r. dot. statutu o podatku od prawa polowania.

Powiatowa Rada Narodowa w Szamotułach na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40/47 poz. 198) uchwałą Nr 19/49, powziętą na posiedzeniu w dniu 10 lutego 1949 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Szamotulskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatek od prawa polowania.

§ 1. Podatkowi podlega prawo polowania na gruntach dla tych celów dzierżawionych na obszarze gmin wiejskich powiatu szamotulskiego.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych, uprawnionych do polowania.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku, w którym uzyskano uprawnienie do polowania.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym ustało uprawnienie do polowania.

§ 4. Podatek wynosi rocznie:

a) przy czynszu dzierżawnym, wynoszącym 4,— zł lub więcej z 1 ha rocznie 30% czynszu dzierżawnego,

b) przy mniejszych czynszach dzierżawnych 50% czynszu dzierżawnego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawki, przewidzianej w ust. 1, jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 30 czerwca.

§ 5. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia uzyskania uprawnienia do polowania.

§ 6. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 7. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Szamotułach.

§ 8. Statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*

Powyższy statut zatwierdzony zarządzeniem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 17 czerwca

1949 roku L. dz. W. R. N. 4490/49-V. F. B. podaję do publicznej wiadomości.

Szamotuły, dnia 25 sierpnia 1949 r.

Starosta Pow.: w z. Zieliński-Wicestar., Przew. Wydz. Pow.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zgubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów:

Skrzypczak Maria, Garbary 38, m. 7, książeczkę Ubezp. Społ. Poznań, leg. Zw. Zaw.

Majorek Marian, Września, ul. Kościelna 3, koncesję na wyk. robót elektrotechnicznych, wyd. przez Star. Pow. Września dn. 29. X. 1945 r.

Karczewska Elżbieta, Poznań, ul. Skarbka 34, tymcz. zaśw. tożs. Nr 969/49 z dn. 26. 4. 49, wyd. przez Zarz. Miejski Poznań.

Jędrzejewski Antoni, Olszówka, gm. Drzewce, pow. Koło, dowód tożs. konia seria B. Nr 057 898, wyst. przez Star. Pow. Koło.

Woźniak Bronisław, Zakrzewo, pta Książ, pow. Śrem, zaśw. o rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań-powiat.

Szulikowska Regina, Poznań, ul. Grunwaldzka 16/18, książkę wojsk. Nr 0440306, wyd. przez R. K. U. Poznań.

Kuczyński Marian, Poznań, ul. Leszczyńskiego 6, zaśw. o rej., wyd. przez R. K. U. Białystok.

Markiewicz Leon, Chorzew, gm. Pleszew, pow. Jarocin, książeczkę wojsk. seria A. Nr 0747557, wyd. przez R. K. U. Jarocin, kartę rowerową, wyd. przez Zarząd Gm. Pleszew.

Węgielnik Stanisław, Lekarzyn, gm. Orzeszków, pow. Turek, dowód osobisty, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Kalisz, kartę komsji S. P.

Górny Kazimierz, Poznań, 13, ul. Bonin 6, m. 1, kartę rej., wyd. przez R. K. U. Krosno.

Łyczykowski Czesław, Poznań, ul. Zacisze 1b, m. 1, kartę rejestr. na sam. marki Hanamag Nr T. 45856, Nr siln. 203962, Nr podw. 204178, zaśw. koncesji na dorożkę, wyd. przez Zarz. Miejski Poznań, kartę rejestr. od podatku, wyd. przez Urząd Skarb. Poznań, kartę dla kierowcy dorożki samochod.

Kalawski Kazimierz, Poznań, ul. Grunwaldzka 99, kartę rej. samoch. marki D. K. W. Nr rej. H. 45674, Nr siln. 699338, Nr podw. 2045902.

Dr Kazimierz Hoffmann, Puszczykowo, ul. Poznańska, kartę rejestr. na motocykl D. K. W., Nr rej. P. 47-01, Nr siln. 1053621.

Szczęsny Kazimierz, Poznań, ul. Rybaki 22a, m. 5, książeczkę wojsk., wyd. przez R. K. U. Poznań.

Chmielewski Władysław, Poznań, ul. Gen. Świerczewskiego 167, Działka 225, książkę wojsk., wyd. w Anglii, zaśw. o rej., wyd. przez R. K. U. Poznań.

Karmelita Jan, Gniezno, ul. Rybna 13, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. Gniezno.

Pigla Leon, Łagówek, gm. Łagów, pow. Sulęcin, tymcz. dowód osobisty Nr 362/47, wyd. przez Zarząd Miejski w Łagowie, pow. Sulęcin.

Spółdzielnia Hydraulików i Studniarzy, Kalisz, ul. 3-go Maja 10, dowód rejestr. na sam. marki „Mercedes" Nr rej. H-48960, Nr siln. 143481, Nr podwozia 170288.

Kopytko Lubomir, Poznań, ul. Mostowa 29, zaśw. dla poborowych, wyd. przez R. K. U. Poznań.

Karczewski Józef, Paprotnia, gm. Brzezno, pow. Konin, kartę ejestr., wyd. przez R. K. U. Konin.

Chudzicki Leon, Kicin, pta Poznań 10, zaśw. o rejestr., wyd. przez R. K. U. Poznań.

Czerniak Aleksander, Poznań, ul. Matejki 58, zaśw. o demobilizacji Nr 32/49, wyd. przez R. K. U. Poznań-miasto I.

Penczyńska Czesława, Poznań, ul. Niecała 5, m. 9, leg., wydaną przez Wydział Wojewódzki Poznański.

Korbal Józef, Poznań, ul. Matejki 46, m. 3, książeczkę inwalidzką Nr 1638/Wn. 611/K. i zniżkę kolejową, wyd. przez Dyrekcję Kolei Państw. w Poznaniu.

Płóciennik Stanisław, Poznań, ul. Wawrzyńca 89, zaśw. o rej., wyd. przez R. K. U. Poznań.

Będziński Jan, Poznań, ul. Długosza 9, m. 6, leg. służb. Nr 91017, wyd. przez Dyr. Kolei Państw. Poznań.

Tybianowski Jerzy, Tuliszków, pl. Wolności 25, pow. Turek, książ. wojsk. Nr 0461118, wyd. przez R. K. U. Konin.

Grocholski Michał, Boruja, pow. Wolsztyn, książ. wojsk. Nr 015/663, wyd. przez R. K. U. N. Tomyśl, zaśw. na prawo noszenia medali: za Warszawę 1939—45, Kr. Rada Narod., Radziecki 1945, wyd. przez R. K. U. N. Tomyśl, 4 podziękowania frontowe, wyd. przez 12 pułk art. pol.

Jądrzyk Feliks, Ostroróg, pow. Szamotuły, dowód tożsamości konia seria „3" Nr 229855, wyd. przez Zarząd Gminy w Otorowie, pow. Szamotuły.

Gazecki Heliodor, Poznań, Mielżyńskiego, kartę rejestr. na motocykl i prawo jazdy, kartę rejestr. na motocykl Nr podw. 583620 Nr silnika 999689, prawo jazdy kat. IIIa, wyd. przez Zarz. Miejski Poznań.

Lembicz Józef, Poznań, Piękna 3, kartę rejestr., wyd. przez R. K. U. w Szamotułach.

Mroczkowski Mieczysław, obecnie zam. w Poznaniu, ul. Pogodna 22, zaśw. wojsk. R. K. U. Ostrołęka.

Zywert Marian, Poznań, ul. Libelta 4, dowód rejestr. na samochód osob. Nr rej. H. 46555.

Rebelka Franciszek, ppor. rez., Poznań, ul. Zeylanda 1, zaświadczenie o rejest., wyd. przez R. R. U. Poznań.

„Społem" Oddział Okręgowy Poznań, ul. Składowa 4, książeczkę rejestr. motocykla „Triumf", Nr rej. P. 4571, Nr mat. 64755, Nr ramy 86963.

Krupka Karol, Konarzewo, pow. Poznań, dowód rejestr., wyd. przez R. K. U. Garwolin dnia 24. 8. 1949.

Państw. Browar, Ostrów Wlkp., ul. Armii Czerwonej 68, kartę rejestr. przyczepki samochod. Nr 45413.

Zbierski Józef, Gowarzewo, pow. Środa, dowód tożsam. konia wyd. przez Zarząd Gminny Komorniki.

Czarnowski Jerzy, Poznań, ul. Daszyńskiego 61, m. 5 leg. służb. Nr 5644, wyd. przez Urząd Wojew. Pozn.

Lewandowski Adam, Krotoszyn, ul. Zdunowska 85 książeczkę świadczeń lekarskich Nr 2822, wydaną przez Kom. Wojew. Milicji Obyw. w Poznaniu.

Łagodziński Tadeusz, Kalisz, Marsz. Żymierskiego 18, dowód rejestr. samoch.Nr taksówki 45492.

Sobański Kazimierz, Poznań, Głowiniec 1 prawo jazdy na prowadz. pojazdów mech., wyd. przez Wojew. Urz. Samoch. w Poznaniu Nr 18677 z dnia 28. VIII, 46 r.

Aleksandrowicz Czesław w Poznaniu, ul. Niezłomnych, dowód rejestr. wyd. przez R. K. U. Kętrzyn, woj. Olsztyńskie.

Toliński Stefan, Poznań, ul. Szamarzewskiego 34, m. 3 dowód rejestracyjny R. K. U. Poznań-miasto.

Poznański Dziennik Wojewódzki wydawany jest 10 i 25 każdego miesiąca. Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 6 dni przed ukazaniem się Numeru.

Warunki prenumeraty Pozn. Dziennika Wojew. oraz cennik ogłoszeń:
Prenumerata roczna wynosi zł 1.500,—, półroczna zł 800,—, kwartalna zł 500,—. Pojedyńczy egzemplarz zł 80,—. Ogłoszenia o zmianie nazwiska — ryczałt 1.200,— zł, o zagubieniu dokumentów — ryczałt zł 300,— (wraz z egzempl. dow.). Ogłoszenia drobne do 100 wyrazów — 30 zł wyraz, ogłoszenia większe 1-stronic. do 160 wierszy 8.000,— zł, 3/4 strony do 120 w. — 7.000 zł, 1/2 strony do 80 w. — 5.500,— zł, 1/4 strony do 40 w. — 3.000,— zł, 1/8 strony do 20 w. — 2.000,—zł, ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administr., gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 1613/49 — K-153